

ко че бѣ много мѣчно, рѣши да даде Нонка за слугинче.

Вземаха я едни богати хора. Тѣ имаха двѣ дѣца — едното по-голѣмо, на 5 години, а другото още нѣмаше на година.

Нонка шѣташе въ кѣщи и вардѣше дѣцата. Тя бѣше кротка и послушна, та господаритѣ ѝ, макаръ и малка, бѣха благодарни отъ нея. Обикнаха я и дѣцата.

Но Нонка трѣбваше да върши всичко — да стане сутринъ рано, да помете, да донесе вода, да измие сѣждовѣтъ и пр. А събудятъ ли се дѣцата, да ги вземе и забавлява.

Тежко е положението на тѣзи бѣдни дѣца... Нонка трѣбваше да става ношно врѣме по нѣколко пѣти. Тя спи близо до дѣцата. Заплаче ли малкото, Нонка веднага скача отъ леглото и започва да го люлѣе въ люлката му. А то често пѣти се пробужда прѣзъ нощѣта и Нонка все трѣбва да става. . . .

Когато пѣкъ дѣтето е малко болнаво, то сънѣтъ ѝ е съвсѣмъ безпокоенъ. Тя става по на често и по цѣли часове го люлѣе. . . .

Прѣзъ деньтъ Нонка е като болна. Но тя пакъ трѣбва да си върши работата и да забавлява дѣцата. Сѣдне до люлката и пази малкото.. Но очитѣ ѝ натегнали. Тя често клюмва и задрѣмва. . . . Най-послѣ тя се облѣгва на люлката и заспива. Спи и малкото. . . .

Не се минава много врѣме и Нонка се стрѣска и отваря очи. . . . Дочува ѝ се, че господарката ѝ влиза и я вика за нѣщо. Тя се пробужда и започва да шѣта, до като спи малкото. . . .

Колко е мѣчно на Нонка, че не е при роди-